

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118209332
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1118209332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v spore žalobcu: O. O. I., D., XX.XX.XXXX, N. A. X, D., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Heydukova 12, Bratislava, proti žalovanému: G. A., V..Z.. S. L. B. Z. Z. Š. XX, N., L.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, v konaní o náhradu škody na zdraví a o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.novembra 2019 č.k. 16Csp42/2018-280 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo vyhovujúcom a zamietajúcom výroku vo veci samej a v časti uloženia poplatkovej povinnosti žalovanému **p o t v r d z u j e**.

V časti týkajúcej sa náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie z **r u š u j e** a vec mu **v r a c i** a v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bolestného sumu 14.501 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 14.501 Eur od 05.05.2018 do zaplataenia, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 954 Eur s úrokom z omeškania zo sumy 954 Eur od 05.05.2018 do zaplataenia a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 1.500 Eur, všetko spolu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34%. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 1.038 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcom, domáhajúceho sa od žalovaného náhrady škody na zdraví titulom bolestného vo výške 14.501 Eur s príslušenstvom, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 5.928 Eur s príslušenstvom a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur, tým, že v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 17.12.2016 na rýchlostnej komunikácii R1 v katastri obce D.Á. N., ktorú zaviniel vodič motorového vozidla zn. V. V., I.: D. Z. U., utrpel mnohopočetné závažné porania, v dôsledku ktorých bol viackrát ústavne hospitalizovaný a musel sa podrobiť náročnej a bolestivej liečbe. Trestné konanie, ktoré sa vo veci viedlo bolo zastavené uznesením OR PZ Žiar nad Hronom, odbor kriminálnej polície Č.: P.-XXX/X-S.-R.-XXXX zo dňa 16.02.2017 z dôvodu, že Z. U., ktorý si sám spôsobil smrteľné zranenie zomrel. V predmetnom uznesení bol dostatočne odôvodnený záver o zavinení vodiča Z. U. za vzniknutú dopravnú nehodu a ublíženie na zdraví poškodeným. Osobné motorové vozidlo V. V. evidenčné číslo D. bolo v čase dopravnej nehody, t.j. ku dňu 17.12.2018 povinne zmluvne poistené u žalovaného na základe poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 11.01.2018

jeho ošetrojúci lekár O.. Š.L. G., A.. vypracoval lekársky posudok, v ktorom stanovil základné bodové hodnotenie bolestného v počte bodov 795 čo pri hodnote jedného bodu 18,24 Eur predstavuje sumu náhrady 14.501 Eur. Jeho zdravotný stav možno považovať za ustálený v roku 2017 a suma 2% priemerne mesačnej mzdy za rok 2016 predstavuje sumu 18,24 Eur. Žalobca si výzvou zo dňa 17.01.2018 uplatnil u žalovaného, doručenou mu dňa 19.01.2018 nárok na náhradu škody titulom náhrady bolestného vo výške 14.501 Eur. Žalovaný mu v zákonom stanovenej 3 mesačnej lehote neplnil ani len čiastočne, preto sa podľa § 11 ods. 6 a § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. sa dostal do omeškania dňom 05.05.2018 (3 mesiace a 15 dní pripadlo na deň 04.05.2018). Ošetrojúci lekár žalobcu O.. Š. G., A.. vypracoval lekársky posudok, v ktorom stanovil základné bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v počte bodov 325, čo pri hodnote jedného bodu 18,24 Eur predstavuje sumu náhrady 5.928 Eur. Výzvou zo dňa 17.01.2018 si uplatnil u žalovaného, doručenou mu dňa 18.01.2018, nárok na náhradu škody titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 5.928 Eur. Žalovaný mu v zákonom stanovenej 3 mesačnej lehote neplnil ani len čiastočne, preto podľa § 11 ods. 6 a § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. sa dostal do omeškania dňom 05.05.2018 (3 mesiace a 15 dní pripadlo na deň 04.05.2018). Žalobca pri dopravnej nehode utrpel rozsiahle a závažné porania, v dôsledku ktorých bol počas ústavnej starostlivosti imobilný, v priebehu hospitalizácie bol žalobcov styk s blízkymi osobami a príbuznými v rozsiahlej miere obmedzený, na každodenné úkony osobnej hygieny a starostlivosti potreboval pomoc nemocničného personálu čo u neho vyvolávalo pocity nedôstojnosti. Po prepustení z nemocnice do domáceho liečenia bola aspoň čiastočná mobilita žalobcu zabezpečená pomocou invalidného vozíka, ale i tak bol žalobca odkázaný na starostlivosť svojich rodičov, keď nebol schopný sám zaobstaráť si výživu, prezliecť sa a vykonávať domáce práce. Dopravná nehoda nepriaznivo zasiahla do jeho fyzickej a psychickej integrity. Právo na jeho súkromie bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou v značnej miere porušené, došlo u neho k závažnému zásahu do osobnostných práv, a z toho dôvodu si uplatnil voči žalovanému tiež nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur.

3. Žalovaný žalobcom uplatnené nároky na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia neuznal, považoval ich za sporné, neoprávnené a za nepreukázané. K nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalovaný namietal správnosť a presvedčivosť znaleckého posudku čo do bodového ohodnotenia, keď jednotlivé položky v lekárskom posudku boli bez akéhokoľvek zdôvodnenia ohodnotené v maximálnej bodovej hodnote, čo je podľa neho v rozpore s § 9 ods. 3 resp. § 10 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Žalovaný zároveň v konaní predložil kontrolný znalecký posudok znaleckou organizáciou forensic.sk. Inštitút medicínskych expertíz s.r.o., o vypracovanie ktorého požiadal. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považoval za neoprávnený, namietajúc svoju pasívnu legitimitáciu na náhradu nemajetkovej ujmy, nakoľko nárok na náhradu nemajetkovej ujmy mal za zaniknutý, keď nie je sporné, že pôvodcom neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu bol vinník dopravnej nehody ako fyzická osoba a žalobcovi vznikol nárok výlučne voči vinníkovi. Pokiaľ by súd pripustil, že nárok spadá pod rozsah krytia podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, potom by mal vinník ako poistený v zmysle § 4 ods. 2 právo, aby za neho ako poisťovateľ nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Žalobca ako poškodený by podľa § 15 ods. 1 bol oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, pričom je povinný tento nárok preukázať. Bol toho názoru, že nárok z titulu zásahu so osobnostného práva existuje výlučne len jeden, a to voči vinníkovi ako priamemu pôvodcovi zásahu, ktorý sa dopustil porušenia § 11 Občianskeho zákonníka, a to za stavu, ak by nárok ako taký existoval, čo však vzhľadom na konkrétny skutkový stav, keď vinník pri dopravnej nehode, ktorú zavinil zomrel, neplatí. Uviedol, že povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 Občianskeho zákonníka je osobne spätá s osobou, ktorá sa dopustila neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, takže má osobný charakter, a preto zaniká smrťou takejto osoby. Za vinníka by bol povinný plniť v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení len v prípade, pokiaľ by táto povinnosť existovala aj u osoby samotného vinníka. Takúto povinnosť by mal podľa neho vinník ale len za svojho života, jeho úmrtím došlo bez ďalšieho k zániku povinnosti, t.j. k zániku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Ak zanikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy ako taký, zanikla aj povinnosť plniť z jeho strany.

4. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že od uplatnenia nároku výzvou zo dňa 17.01.2018 uplynulo viac ako 9 mesiacov, počas ktorých žalovaný neukončil šetrenie poisťovateľa a neodškodnil legitímny jeho nárok, nepostupoval v zmysle svojich zákonných povinností podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a neodškodnil ho v zákonnej lehote 3 mesiacov a 15 dní. Uviedol, že svoj nárok odvodzuje od lekárskeho posudku, ktorý vypracoval fundovaný odborník v oblasti medicíny. Vo vzťahu

k námietke žalovaného o zániku jeho povinnosti odškodniť mu vzniknuté útrapy úmrtím poisteného, s jeho argumentáciou nesúhlasil, pretože neobstojí voči eurokonformnej a extenzívnej interpretácii zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, ktorá bola judikovaná najvyššími súdnymi autoritami. Povinnosť žalovaného odškodniť žalobcovi prežívané útrapy vzniká extenzívnym (eurokonformným) výkladom podľa osobitného zákona, a to nezávisle popri povinnosti samotného škodcu, t.j. zodpovednosť neprechádza zo škodu na poisťovňu. Závazok žalovaného je samostatný a nezávislý od záväzku škodcu, pričom povinnosť poisťovne odškodniť nárok zaniká iba v prípade, ak škodca svoj záväzok riadne splnil. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.05.2011 sp. zn. 3Cdo/38/2005 (R 24/2011) poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je však povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú inak, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila; ani vtedy sa však poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je možné odškodniť v rámci bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď uvedený zákon neupravuje náhradu za ujmu, ktorá sa premieňa do osobnostnej sféry žalobcu, do jeho postavenia v spoločnosti, nezohľadňuje zásah do jeho súkromia alebo rodinného života (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/65/2013, R 1/2015). Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C. Y. A. a spol. sp. zn. C-22/12, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 474/2016, sp. zn. III. ÚS 646/2015, sp. zn. I. ÚS 206/2015, sp. zn. ÚS III. 666/2016 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/1/2016 z 31.07.2017 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/93/2018 z 11.09.2018.

5. Na pojednávaní dňa 05.09.2019 súd prvej inštancie za prítomnosti sporových strán pripustil podľa § 142 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobcom navrhnutú zmenu žalobného návrhu podaním doručeným súdu dňa 02.08.2019, spočívajúcej v rozšírení nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu titulom bolestného sumu vo výške 14.501 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.501 eur od 05.05.2018 do zaplataenia, titulom sťaženia spoločenského uplatnenie sumu vo výške 9.159 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.928 Eur od 05.05.2018 do zaplataenia a titulom náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.500 Eur. Žalobca zároveň predložil súkromný znalecký posudok č. 5/2019 vypracovaný znalcom O. O. N., A., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, v ktorom znalec stanovil základné bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v počte bodov 480. Uviedol, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 9.159,00 Eur, sumu za 480 bodov pri hodnote 1 bodu 19,08 Eur, nakoľko znalec sa vyjadril k otázke ustálenia zdravotného stavu trvalých následkov žalobcu tak, že tento možno považovať za ustálený od 23.01.2018 a teda relevantná je hodnota bodu 19,08 Eur ako 2% z priemernej mzdy za rok 2017.

6. Súd prvej inštancie vykonal stranami označené dôkazy, a to výsluch žalobcu ako strany sporu, výsluch svedkyne O. I., oboznámil sa s listinnými dokladmi - uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru odbor kriminálnej polície Žiar nad Hronom Č.:P.-XXX/X-S.-R.-XXXX zo dňa 16.2.2017, prepúšťacia správa žalobcu z Kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra z 9.1.2017 po hospitalizácii od 17.12.2016 do 9.1.2017, prepúšťacia správa žalobcu z Kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra z 25.01.2017 po hospitalizácii od 23.01.2017 do 25.01.2017, prepúšťacia správa žalobcu z Kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra z 11.7.2017 po hospitalizácii od 10.7.2017 do 11.7.2017, lekárske správy žalobcu, lekárske posudky o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 11.1.2018 vystavený ošetrovateľom O. Š. G., A., výzva žalobcu na plnenie a návrh na uzavretie dohody o vyrovaní zo dňa 17.1.2018, zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného žalobcu Č.:P.-XXX/XVYS-R.-XXXX zo dňa 14.02.2017, oznámenie žalovaného zo dňa 15.06.2018, odborné vyjadrenie číslo 102/2019 vypracované znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných a medicínskych expertíz s.r.o. zo dňa 26.3.2019, znalecký posudok č. 5/2019 zo dňa 25.6.2019 vypracovaný znalcom O. O. N., A., odborné vyjadrenie číslo 322/2019 vypracované znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných a medicínskych expertíz s.r.o. zo dňa 14.09.2019.

6. Mal za preukázané, že dňa 17.12.2016 asi v čase 21.45 hod došlo k dopravnej nehode na rýchlostnej komunikácii R1 v katastri obce D. N., keď vodič motorového vozidla zn. V. V., evidenčné číslo D. Z. U.

viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, jazdil v protismere bližšie k stredovému deliacemu pásu R1 a čelne narazil do vozidla zn. N. XXXd, evidenčné číslo D., ktoré viedol žalobca. Pri zrážke došlo k smrteľným zraneniam vodiča Z. U. a k ťažkým zraneniam žalobcu. Dopravnú nehodu zaviniť vodič motorového vozidla zn. V. V., evidenčné číslo D. Z. U.. Trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin ublíženia na zdraví a prečin usmrtenia bolo zastavené uznesením Okresného riaditeľstva PZ Žiar nad Hronom, odbor kriminálnej polície Č.: P-XXX/X-S.-R.-XXXX zo dňa 16.02.2017 z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné proti tomu kto zomrel, keď vodič Z. U. ako vinník dopravnej nehody zomrel. Prevádzkovateľ motorového vozidla zn. V. V., evidenčné číslo D. mal v čase vzniku dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťňa zmluva č. XXXXXXXXXXXX, čím bola daná zodpovednosť žalovaného.

7. Konštatoval, že žalobca pri dopravnej nehode utrpel polytraumu, viaceré pohmoždenia a zlomeniny, v dôsledku ktorých bol viackrát ústavne hospitalizovaný a musel sa podrobiť náročnej a bolestivej liečbe. Žalobca utrpel zranenia pomliaždenie a odreniny oblasti zápästia ruky vpravo, pomliaždenie a odreniny tváre a predkolenia vľavo, zlomenina člnkovej kosti vpravo, abrupcia bodcovitého výbežku vpravo, zlomenina diafýzy laktovej kosti vľavo, sériová zlomenina rebier III-VII vpravo, pomliaždenie pľúc, zakrvácanie do pleurálnej dutiny obojstrane, zlomenina oboch členkov vpravo, zlomenina diafýzy ihlice vľavo, zlomenina bázy II, III záprstnej kosti ľavej ruky, zlomenina priečneho výbežku stavca L5 vľavo, zlomenina krížovej kosti, otras mozgu a tržná rana brady. Bol v ústavnom ošetrovaní od úrazu od 17.12.2016, bol hospitalizovaný na Klinike úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra od 17.12.2016 do 09.01.2017, kedy bol prepustený do domáceho liečenia s odporúčaním rehabilitácie na lôžku, nechodiť a cvičiť prstami rúk. Počas hospitalizácie boli vykonané operácie dňa 21.12.2016 zlomenina diafýzy laktovej kosti vľavo, realizovaná otvorená repozícia a vnútorná fixácia uhlovo stabilnou dlahou a zlomenina oboch členkov vpravo, otvorená repozícia a vnútorná fixácia vonkajšieho členka uhlovo stabilnou dlahou, vnútorný členok riešený Ki drôtimi. Žalobca bol hospitalizovaný na Klinike úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra od 23.01.2017 do 25.01.2017, keď bol akútne prijatý pre zvýraznenie bolesti pravého zápästia, podrobil sa operácii dňa 24.01.2017 pre zlomeninu člnkovej kosti vpravo, bola realizovaná otvorená revízia, spongioplastika autológny kostným štepom a fixácia skrutkou, následne fixácia pravej hornej končatiny sádrovou dlahou.

8. Z lekárskej správy - nález z vyšetrenia dňa 07.03.2017 v traumatologickej ambulancii zistil, že stoj a chádza s odľahčovaním na 1 FB vľavo, hybnosť členkov zlepšená, hybnosť prstov ruky zlepšená, mierne viazne flexia MCP vľavo, vpravo hybnosť uspokojivá, minim. limitovaná dlahou. Z lekárskej správy - nález z vyšetrenia dňa 18.05.2017 v traumatologickej ambulancii vyplýva, že žalobca udával, že viazne hybnosť pravého zápästia, iné ťažkosti nemal. Obj. pravé zápästie - rana na dorze kľudná, hybnosť prstov uspokojivá, hybnosť krpu výrazne viazne, voľná len vol. flexia v rozsahu 20-30st., dorziflexia a dukcie viaznu.

9. Žalobca bol hospitalizovaný na Klinike úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra od 10.07.2017 do 11.07.2017 keď bol prijatý pre stuhlosť RC kĺbu - pr. zápästie napriek intenzívnej RHB. Podrobil výkonu, v celkovej anestéze vykonaný redres, bez výraznejšieho úsilia ihneď dosiahnutá hybnosť karpu na úrovni 2/3 normy všetkými smermi bez mechanických blokov a bez krepitácii pri pohybe.

10. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 11.01.2018, vypracovanom prednostom Kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie Fakultnej nemocnice Nitra O.F.. Š. G., A., bolo bolestné stanovené vo výške 795 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov 260. V lekárskom posudku bol uvedený začiatok liečenia 17.12.2017, ukončenie liečenia podľa § 8 ods. 4 zákona možno považovať zdravotný stav za ustálený. Pracovná neschopnosť žalobcu od 17.12.2017 do 14.04.2017. Bolestné v počte bodov spolu 795 bolo hodnotené: položka 148 zlomenina bodcovitého výbežku laktovej kosti v počte 25 bodov, položka 150b zlomenina člnkovej kosti úplná v počte bodov 120, keď počet bodov 80 bol zvýšený o 40 bodov podľa § 9 ods. 5 zákona z dôvodu nutnosti OP liečby a reoperácie, položka 82a zlomenina piatich rebier s dislokáciou v počte 60 bodov, za položku 86e poúrazové krvácanie do hrudníka liečené konzervatívne v počte bodov 45 bodov, položka 86b poúrazový zavretý pneumothorax v počte 60 bodov, položka 83 pomliaždenie pľúc v počte 80 bodov, per analogiam podľa § 3 ods. 3 zákona, nie je uvedené v sadzobníku, položka 201d zlomenina oboch členkov úplná s posunutím úlomkov liečená operáciou v počte 100 bodov, položka 197b zlomenina ihlice

bez postihnutia členkového kĺbu úplná v počte 40 bodov, položka 143d zlomenina tela lakťovej kosti liečená operáciou v počte 75 bodov, položka 155b zlomenina viacerých zápŕstných kostí s posunutím úlomkov v počte 50 bodov, položka 106b zlomenina jedného priečneho výbežku stavca v počte 35 bodov, položka 111g zlomenina krížovej kosti v počte 45 bodov, položka 5 hlava - oderky väčšieho rozsahu s väčším pomliaždením a s následným krvnými výronmi v počte 15 bodov, položka 114 povrchová rana hornej končatiny chirurgicky ošetrovaná v počte 5 bodov, položka vzhľadom k rozsahu poranenia dolná hranica sadzby, položka 161 povrchová rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrovaná v počte 10 bodov, vzhľadom k rozsahu poranenia horná hranica bodovej sadzby, položka 223 otras mozgu ľahkého stupňa v počte 30 bodov.

11. Sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov spolu 325 bolo hodnotené: položka 351c obmedzenie hybnosti pravého zápästia ťažkého stupňa v počte 200 bodov, položka 410a obmedzenie pohyblivosti pravého členkového kĺbu v počte 60 bodov.

12. Mal tiež preukázané, že žalobca listom zo dňa 17.01.2018 vyzval žalovaného na plnenie, ktorému predložil návrh na uzavretie dohody o vyrovnaní a žiadal, aby mu žalovaný ako zákonný poisťovateľ vysporiadal jeho právny nárok na jednorázové odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví titulom základného bodového hodnotenia bolestného vo výške 14.501 Eur za 795 bodov á 18,24 Eur, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 5.928 Eur za 325 bodov á 18,24 Eur a titulom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o 35% v sume 2.074,80 Eur. Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 Eur z dôvodu, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostných práv. Žalovaný na základe predložených dokladov dospel k pochybnostiam k správnosti bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a požiadal v súlade s § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o vydanie znaleckého posudku. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania pristúpi k poskytnutiu poistného plnenia.

13. Znalecká organizácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. vo svojom Odbornom vyjadrení, znalecký úkon číslo 102/2019 zo dňa 26.03.2019 uviedla, že po analýze podkladov zhodnotila návrh bodového ohodnotenia bolestného vyčísleného v lekárskom posudku od O.. Š. G., A.. zo dňa 11.01.2018 v celkovej výške 795 bodov na základe zdravotnej dokumentácie ako preukázaný a návrh ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej výške 325 bodov hodnotila ako toho času nepreukázaný. K uplatnenej položke 410a obmedzenie pohyblivosti pravého členkového kĺbu znalecká organizácia uviedla, že tento následok po poranení členka nebol na základe dostupnej zdravotnej dokumentácii objektívne, exaktné a jednoznačne dokázaný. Poškodenému bola dňa 21.12.2016 vykonaná operácia - osteosyntéza pravého členka prebimalleolárnu zlomeninu, z čoho vyplýva, že hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia predmetného zranenia bolo možné najskôr v mesiaci december 2017. Znalecká organizácia nemala k dispozícii nijakú dostupnú dokumentáciu po tomto termíne, v ktorej by bola objektívne popísaná hybnosť pravého členka. Posledná dostupná zdravotná dokumentácia je z 10.07. - 11.07.2017, kedy bol poškodený hospitalizovaný na Klinike úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra, kde je pri vyšetrení uvedený záznam "končatiny: hybnosť vo všetkých segmentoch voľná, periférne pulzy a inervácia v norme, DK bez edémov a varixov, NC v norme". Z uvedeného vyplýva, že na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie nie je možné uplatnenie položky 410a potvrdiť. K položke obmedzenie hybnosti pravého zápästia ťažkého stupňa znalecká organizácia uviedla, že poškodený bol v dňoch 10.07. - 11.07.2017 hospitalizovaný na uvedenom oddelení, kde mu bola dňa 11.07.2017 vykonaná operácia pravého zápästia (člnkovej kosti). V epikríze z uvedenej hospitalizácie je uvedený záznam "v celkovej anestéze vykonaný redres, bez výraznejšieho úsilia ihneď dosiahnutá hybnosť karpu na úrovni 2/3 normy všetkými smermi bez mechanických blokov a bez krepitácii pri pohybe". Nakoľko znalecká organizácia nemá k dispozícii nijakú zdravotnú dokumentáciu po tomto dátume, nie je možné sa jednoznačne a znalecky relevantne vyjadriť k následkom predmetného poranenia pravého zápästia poškodeného.

14. Žalobca opakovane v priebehu konania prehlásil, že nedisponuje, a teda nemá k dispozícii žiadnu zdravotnú dokumentáciu po termíne 11.07.2017 a poukázal na tú skutočnosť, že žalovanému elektronicky emailom už dňa 27.02.2018 oznámil, že predložil žalovanému všetky lekárske správy, na základe ktorých sa dospelo k celkovému počtu bodov v lekárskejších posudkoch, správy ktoré mal k dispozícii.

15. Znalec O.. O. N., A., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia na základe zadania žalobcu vypracoval vo veci posúdenia trvalých následkov a sťaženia spoločenského uplatnenia vzniknutého následkom úrazu z 17.12.2016 súkromný znalecký posudok č. 5/2019 zo dňa 25.06.2019. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z predloženej zdravotnej dokumentácie žalobcu súvisiacej s úrazom, ktorý utrpel dňa 17.12.2016 a z osobného vyšetrenia žalobcu realizovaného dňa 21.06.2019. Znalec konštatoval na základe dodanej zdravotnej dokumentácie a osobného vyšetrenia, že žalobca utrpel následkom dopravnej nehody trvalé následky - pohybové obmedzenia, kozmetické defekty a psychické následky. Pohybové obmedzenia podľa znalca vznikli následkom zlomeniny člnkovej kosti vpravo s nutnosťou operačnej liečby - obmedzenie hybnosti radio-karpálneho kĺbu vpravo stredne ťažkého stupňa a následkom zlomeniny oboch členkov v pravo - obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu vpravo ľahkého stupňa. Kozmetické defekty na kožnom kryte, ktoré vznikli v dôsledku realizácie operačnej liečby, spočívajú v jazvách po operačných prístupoch a sú v oblasti vnútorného a vonkajšieho členka vpravo, zápästia vpravo, diafýzy lakťovej kosti vľavo (celkom 4 operačné rany), deformity skeletu - prominencia v oblasti proc. styloideus ulnae vpravo a deformita v oblasti chrbta ruky vľavo následkom zlomeniny bázy II, III metakarpu. K psychickým následkom znalec uviedol, že v rámci zákona č. 437/2004 Z.z. nie je explicitne definované ako sa má položka č. 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy aplikovať, aplikácia je ponechaná na úvahu znalca alebo posudzujúceho lekára. Podľa vlastných skúseností znalca veľká väčšina poškodených po ťažkých úrazoch t.j. úrazoch, pri ktorých je potrebná bolestivá forma liečby, operačná liečba, pri úrazoch, pri ktorých poškodení pociťujú výraznejšie bolesti a strávia dlhší čas v nemocničných zariadeniach, má nejakú formu psychických následkov. U niektorých poškodených sú prítomné len negatívne spomienky, iní majú desivé sny a fóbie, depresívne stavy, posttraumatickú stresovú poruchu. Niekedy poúrazové psychické následky nemusia byť priamo úmerné ani tak závažnosti úrazu ako skôr predúrazovej psychickej kondícii poškodeného. Znalec predpokladal, že spomienky na úraz, na okolnosti úrazu a následnú medicínsku starostlivosť s nimi súvisiace emócie a pocity sú pre absolútnu väčšinu poškodených negatívne a bolestné a u poškodených dlhodobo pretrvávajú. Podľa znalca zdravotný stav žalobcu pre potreby hodnotenia trvalých následkov bol ustálený od 23.01.2018, keď 24.01.2017 bola realizovaná posledná operácia. Znalec trvalé následky a sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotil spolu v počte bodov 480 a to za položku 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem porania hlavy v počte bodov 130, položka 351b obmedzenie pohyblivosti zápästia stredne ťažkého stupňa v počte bodov 210, keď počet bodov 120 zvýšil o 90 bodov vzhľadom na charakter obmedzenia, ktoré sa týka najmä dorzálnnej flexie zápästia, ktorá je v súčasnej dobe veľmi dôležitá napr. pri práci s počítačom, akejkolvek manuálnej práci a z toho dôvodu vyplývajúce obmedzenie možnosti poškodeného uplatniť sa v pracovnom živote s dlhodobou nepriaznivou prognózou s tendenciou k zhoršovaniu sa stavu, položka 410a ľahké obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu v počte 90 bodov, keď počet bodov 60 zvýšil o 30 bodov vzhľadom na zhoršenú možnosť uplatnenia sa v pracovnom živote v mladom veku, položka 432b plošné jazvy po operačných zákrokoch rozsahu 31-50 cm² povrchu tela v počte bodov 50. Znalec tiež uviedol, že podľa neho je možné v dlhodobom horizonte očakávať zhoršovanie a progresiu nálezu, najmä v oblasti pravého zápästného kĺbu, v zmysle znižovania rozsahu hybnosti a zvýraznenia bolesti. Vzhľadom na odstup od úrazu podľa svojich skúseností je podľa znalca podstatnejšie zlepšenie stavu žalobcu (zmiernenie bolesti, zlepšenie rozsahu hybnosti, zlepšenie funkcie) už nepravdepodobné.

16. Znalecká organizácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o. na základe zadania žalovaného vypracovala vo veci posúdenia návrhu bodového hodnotenia SSU poškodeného O.. O. I. (žalobca) Odborné vyjadrenie znalecký úkon číslo 322/2019 zo dňa 14.09.2019, v ktorom uviedla, že bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku č. 5/2019 znalca O.. O. N. hodnotené položkou 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem hlavy považuje na základe predloženej zdravotnej dokumentácie za nepreukázané a nesprávne z formálnych a vecných dôvodov. Po formálnej stránke bodové hodnotenie položky 254, pod ktorou sa odškodňujú duševné poruchy, bolo vypracované nepríslušným lekárom, traumatológom, nakoľko posúdenie sťaženia spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných porúch je vo výlučnej kompetencii psychiatra. Po vecnej stránke podľa doteraz predloženej dokumentácie žalobca doteraz neabsolvoval psychiatrické či prípadne psychologické vyšetrenia a neboli doteraz u neho zaznamenané žiadne príznaky duševných porúch a teda nie je možné u neho konštatovať žiadne sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných porúch, ktoré sú v príčinnej súvislosti s úrazom z 17.12.2016. Na viac v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. nie je možné domnievať sa o dôvodoch na priznanie akejkolvek položky odškodňujúcej duševné poruchy, ale musí sa jednať o vážne duševné poruchy, ktoré musia byť diagnostikované

lekárom psychiatrom a tieto musia byť v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom, musia mať nepriaznivý dosah na spoločenské uplatnenie a musia byť ustálené.

17. Súd prvej inštancie vychádzal aj z výpovede žalobcu v konaní, že po dopravnej nehode, pri ktorej utrpel zranenia, ktoré všetky si uvedomoval, sa nemohol hýbať a mal veľké bolesti. Bol odvezený do nemocnice, kde sa podrobil vyšetreniam. Bol imobilný a nevedel sa o seba postarať, potreboval starostlivosť inej osoby ohľadne všetkých životných úkonov, a to aj pri jedení a hygiene, nakoľko ich sám nemohol vykonávať. Podrobil sa operáciám, operácii ľavej ruky a pravej nohy, neskôr mu bola zistená ďalšia zlomenina na pravej ruke, ktorú mu tiež operovali. Mal zranený chrbát a zlomené rebrá. Po prepustení s nemocnice do domáceho prostredia sa o neho musela starať jeho matka, ktorá si na ten čas musela vziať voľno v práci. Starala sa o neho 24 hodín denne, nakoľko na jej starostlivosť bol odkázaný, a to vo všetkých úkonoch v súvislosti s hygienou a príjmom potravy. Bol obmedzený v pohybe, v kontaktoch so svetom a ostatnými ľuďmi, musel absolvovať rehabilitácie.

18. Podľa výpovede svedkyne O. I., matky žalobcu, potom ako bol žalobca prepustený z nemocnice domov, starala sa o neho 24 hodín denne, musela mu pomáhať s potravou, jedením a s toaletou. Všetko to trvalo 3 mesiace. Žalobca mal obe ruky a obe nohy v sadre, mohol ležať len na chrbte a nemohol sa pohnúť. Poskytovala mu všetku starostlivosť. Žalobca počas hospitalizácie svoj stav zle znášal, keď nemal pohyb.

19. Základ uplatneného nároku žalobcu posúdil súd prvej inštancie podľa ustanovení § 427 ods. 1, 2, § 444, § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm.a/, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 písm.a/, § 11 ods. 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 5 ods. 1, 2 a 5, § 6 ods. 1, 2, 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

20. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu na náhradu škody je dôvodná v časti uplatneného nároku na náhradu bolestného vo výške 14.501 Eur s príslušenstvom, v časti nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 954 Eur s príslušenstvom a v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur. Súd žalobu žalobcu vo zvyšku uplatnenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zamietol.

21. Konštatoval, že základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie, ktoré sa prezumuje. Žalovaný ako poisťovateľ motorového vozidla v dôsledku prevádzky, ktorého škoda vznikla, zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému žalobcovi podľa § 15 ods.1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď prevádzkovateľ vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, zodpovedá za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka neuviedol žiaden liberačný dôvod, ktorý by mal za následok zbavenie sa zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla poškodenému t.j. žalobcovi v súvislosti so škodovou udalosťou, ku ktorej došlo dňa 17.12.2016. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom predpokladom vzniku zodpovednosti podľa tohto ustanovenia je udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Vo vzťahu k vzniku škody, ako druhej podmienky úspešného uplatnenia nároku na jej náhradu, súd uvádza, že podľa citovaného ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka sa poškodenému pri škode na zdraví jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

22. Vyvodil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu škody na zdraví v dôsledku utrpených zranení pri dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič a zároveň prevádzkovateľ motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, ktorú okolnosť nemal v konaní za spornú, ani okolnosť, že vodič motorového vozidla povinne poisteného u žalovaného, zavinil dopravnú nehodu porušením právnych predpisov o premávke na pozemných komunikáciách.

23. K náhrade odškodnenia bolestného, požadovaného žalobcom v sume 14.501 Eur, uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady odškodnenia bolestného stanoveného v lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 11.01.2018, vypracovanom prednostom Kliniky úrazovej

chirurgie a ortopédie Fakultnej nemocnice Nitra O.. Š. G.O., A., v ktorom bolo bolestné stanovené v počte bodov 795. Uplatnil si náhradu za jeden bod v sume 18,24 Eur, keď jeho stav bolo považovať za ustálený v roku 2017. Uplatnená náhrada odškodnenia bolestného predstavovala sumu 14.501 Eur t.j. 795 bodov x 18,24 Eur. Uviedol, že žalovaný uplatnenú hodnotu 1 bodu 18,24 Eur nesporeoval, nárok na náhradu bolestného sporeoval vo všeobecnosti a bez akýchkoľvek konkrétnych námietok. Bodové hodnotenie tej ktorej položky uvádzané O.. Š. G., A. v lekárskom posudku, ohodnotené v maximálne možnej bodovej hodnote, považoval žalovaný za v rozpore s § 9 ods. 3, resp. § 10 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., avšak konkrétne sa k tej ktorej položke nevyjadril, iné hodnotenie bolestného nepredložil a jednotlivé položky nesporeoval. Priznal žalobcovi ním uplatnené odškodnenie za bolesť v sume 14.501 Eur, vychádzajúc z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 11.01.2018, vypracovanom prednostom Kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie Fakultnej nemocnice Nitra O.. Š. G., A., v ktorom bolo bolestné stanovené vo výške 795 bodov a to za položku 148 zlomenina bodcovitého výbežku laktvej kosti 25 bodov, položku 150b zlomenina člnkovej kosti úplná 120 bodov, položku 82a zlomenina piatich rebier s dislokáciou 60 bodov, položku 86e poúrazové krvácanie do hrudníka liečené konzervatívne 45 bodov, položku 86b poúrazový zavretý pneumothorax 60 bodov, položku 83 pomliaždenie pľúc 80 bodov, položku 201d zlomenina oboch členkov úplná s posunutím úlomkov liečená operáciou 100 bodov, položku 197b zlomenina ihlice bez postihnutia členkového kĺbu úplná 40 bodov, položku 143d zlomenina tela laktvej kosti liečená operáciou 75 bodov, položku 155b zlomenina viacerých záprstných kostí s posunutím úlomkov 50 bodov, položku 106b zlomenina jedného priečného výbežku stavca 35 bodov, položku 111g zlomenina krížovej kosti 45 bodov, položku 5 hlava - oderky väčšieho rozsahu s väčším pomliaždením a s následným krvnými výronmi 15 bodov, položku 114 povrchová rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrovaná 5 bodov, položku 161 povrchová rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrovaná 10 bodov, položka 223 otras mozgu ľahkého stupňa v počte 30 bodov. Bolestné žalobcu ohodnotené na 795 bodov pri hodnote jedného bodu 18,24 Eur predstavuje priznanú sumu 14.501 Eur. Nestotožnil sa so všeobecným tvrdením žalovaného, že bodové hodnotenie bolestného nebolo stanovené správne a že tú ktorú položku lekár bez akéhokoľvek zdôvodnenia hodnotil v maximálnej možnej bodovej hodnote. V tejto súvislosti uviedol, že sadzba bodového hodnotenia v lekárskom posudku uvedených položiek bola okrem položky 82a zlomenina piatich rebier s dislokáciou a položky 114 povrchová rana hornej končatiny chirurgicky ošetrovaná a položky 161 povrchová rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrovaná, stanovená nie rozpätím bodov ale konkrétnym počtom bodov. Žalovaný v tejto súvislosti žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé správnosť uvedeného bodového hodnotenia, tej ktorej položky spochybniť neuviedol, naopak sám predložil Odborné vyjadrenie znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. č. 102/2019 zo dňa 26.03.2019, ktoré bolo vypracované na základe jeho zadania a z ktorého jednoznačne vyplynulo, že znalecká organizácia po analýze podkladov zhodnotila návrh bodového ohodnotenia bolestného vyčísleného v lekárskom posudku od O.. Š. G.V., A. zo dňa 11.01.2018 v celkovej výške 795 bodov na základe zdravotnej dokumentácie žalobcu ako preukázaný.

24. K náhrade odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 954 Eur uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 9.159 Eur, vychádzajúc zo súkromného znaleckého posudku č.5/2019 zo dňa 25.06.2019, vypracovaného znalcom O.. O.P. N., A., znalcom z odvetvia traumatológia, ktorý hodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov 480. Žalobca si uplatnil náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 9.159 Eur pri hodnote 1 bodu 19,08 Eur, keď podľa znalca možno zdravotný stav trvalých následkov žalobcu považovať za ustálený od 23.08.2018, t.j. 480 bodov x 19,08 Eur. Žalovaný nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia sporeoval, sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu považoval za nepreukázané, mal dôvodnú pochybnosť o správnosti záverov znalca uvedených v znaleckom posudku a mal za to, že z dôvodu nepredloženia zdravotnej dokumentácie žalobcu po termíne 11.07.2017 nebolo hodnoverne preukázané, že poškodenie zdravia žalobcu hodnotené v znaleckom posudku má priamu príčinnú súvislosť s utrpeným zranením žalobcu pri dopravnej nehode. Žalovaný poukázal na Odborné vyjadrenie číslo 102/2019 zo dňa 26.03.2019, vypracované znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., v ktorom znalecká organizácia v súvislosti s lekárskeho posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 11.01.2018, vypracovaným O.. Š. G.P., A., uviedla, že návrh ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej výške 325 bodov hodnotí ako nepreukázaný. Položka 410a obmedzenie pohyblivosti pravého členkového kĺbu hodnotená počtom bodov 60 nebola na základe dostupnej zdravotnej dokumentácii objektívne, exaktne a jednoznačne dokázaná, keď nebola predložená zdravotná dokumentácia žalobcu po 11.07.2017, teda po dátume, kedy bol žalobca hospitalizovaný na Klinike úrazovej chirurgie a ortopédie FN Nitra a kedy bol po

jeho vyšetrení uvedený záznam "končatiny: hybnosť vo všetkých segmentoch voľná, periférne pulzy a inervácia v norme, DK bez edémov a varixov, NC v norme", z čoho vyplýva, že na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie nie je možné uplatnenie položky 410a potvrdiť. K položke 351c obmedzenie hybnosti pravého zápästia ťažkého stupňa hodnotenej počtom bodov 200, znalecká organizácia uviedla, že žalobcovi bola dňa 11.07.2017 vykonaná operácia pravého zápästia (člnkovej kosti) a v epikríze z uvedenej hospitalizácie je uvedený záznam, že "v celkovej anestéze vykonaný redres, bez výraznejšieho úsilia ihneď dosiahnutá hybnosť karpu na úrovni 2/3 normy všetkými smermi bez mechanických blokov a bez krepitácii pri pohybe". Nakoľko znalecká organizácia nemala k dispozícii nijakú zdravotnú dokumentáciu po tomto dátume, nebolo možné sa jednoznačne a znalecky relevantne vyjadriť k následkom predmetného poranenia pravého zápästia žalobcu. Žalovaný vo vzťahu k bodovému hodnoteniu sťaženia spoločenského uplatnenia znalcom O.. O. N.Í., A.. v znaleckom posudku č. 5/2019 v počte bodov spolu 480 tiež uviedol, že znalecký posudok diskvalifikuje skutočnosť, že znalec z odvetvia traumatológie hodnotil položku č. 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem porania hlavy, a to bez akéhokoľvek potvrdenia či indikovania v dostupnej zdravotnej dokumentácii, a v tejto súvislosti predložil Odborné vyjadrenie číslo 322/2019 zo dňa 14.09.2019, vypracované znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., v ktorom znalecká organizácia uviedla, že hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu položkou 254 považuje na základe predloženej zdravotnej dokumentácie žalobcu za nepreukázané a nesprávne z formálnych a vecných dôvodov.

25. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 954 Eur, a to za položku 432b plošné jazvy po operačných zákrokoch rozsahu 31-50 cm² povrchu tela hodnotenú počtom bodov 50, vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 5/2019 vypracovaného znalcom O.. O. N., A., keď hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia za uvedené následky žalovaný nijako nesporeval. Sťaženie spoločenského uplatnenia za 50 bodov pri hodnote jedného bodu 19,08 Eur predstavuje priznanú sumu 954 Eur. Žalovaný žalobcom uplatnenú výšku 1 bodu v sume 19,08 Eur tiež nesporeval. V ostatnej časti uplatneného nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to za položku 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem porania hlavy v počte bodov 130, položku 351b obmedzenie pohyblivosti zápästia stredne ťažkého stupňa v počte bodov 210, položku 410a ľahké obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu v počte 90 bodov t.j. spolu v počte bodov 430, sa súd prvej inštancie stotožnil s procesnou obranou žalovaného a jeho námietkami. Vo vzťahu k znalcom hodnotenej položke 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem porania hlavy uviedol, že vychádzal z Odborného vyjadrenia znaleckej organizácie č. 322/2019 zo dňa 14.09.2019, v ktorom znalecká organizácia uviedla, že po formálnej stránke bodové hodnotenie položky 254, pod ktorou sa odškodňujú duševné poruchy bolo vypracované nepríslušným lekárom, traumatológom, nakoľko posúdenie sťaženia spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných porúch je vo výlučnej kompetencii psychiatra. Uviedol, že po vecnej stránke podľa predloženej dokumentácie žalobca doteraz neabsolvoval psychiatrické či prípadne psychologické vyšetrenia a neboli doteraz u neho zaznamenané žiadne príznaky duševných porúch, a teda nie je možné u neho konštatovať žiadne sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných porúch, ktoré sú v príčinnej súvislosti s úrazom z 17.12.2016. Tiež Súd v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. nie je možné domnievať sa o dôvodoch na priznanie akejkoľvek položky odškodňujúcej duševné poruchy, ale musí sa jednať o vážne duševné poruchy, ktoré musia byť diagnostikované lekárom psychiatrom a tieto musia byť v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom, musia mať nepriaznivý dosah na spoločenské uplatnenie a musia byť ustálené. Skonštatoval, že nemal za preukázané sťaženie spoločenského uplatnenia, spočívajúceho vo vážnych duševných poruchách žalobcu po iných ťažkých poraneniach, a nebolo možné akceptovať hodnotenie týchto následkov znalcom, keď znalec pri hodnotení týchto následkov uviedol, že vychádza zo svojich skúseností znalca, z ktorých má za to, že veľká väčšina poškodených po ťažkých úrazoch t.j. úrazoch pri ktorých je potrebná bolestivá forma liečby, operačná liečba, úrazoch pri ktorých poškodení pociťujú výraznejšie bolesti a strávia dlhší čas v nemocničnom zariadení, má nejakú formu následkov. Podľa názoru súdu prvej inštancie nie je možné hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia podľa skúseností znalca ohľadne väčšiny pacientov, poškodených, hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia musí vychádzať z konkrétneho poškodenia na zdraví a predpokladaného vývoja následkov priamo poškodeného (žalobcu). Sám znalec neuviedol, že by u žalobcu boli diagnostikované duševné poruchy v dôsledku poranení pri dopravnej nehode, že by mal žalobca v dôsledku zranení pri dopravnej nehode resp. v dôsledku ich liečby následky v podobe psychických porúch a že by bol v tejto súvislosti aj liečený. Tvrdenie znalca v tejto súvislosti zostalo podľa súdu prvej inštancie vo všeobecnej rovine, nevzťahujúcej sa konkrétne na osobu žalobcu. Možné následky duševných porúch nevyplynuli ani zo

žiadneho listinného dokladu, lekárskej správy a ani z tvrdení žalobcu, keď sám žalobca takto znalcom hodnotené následky zranení neuvádzal. Vo vzťahu k hodnotenej položke 351b obmedzenie pohyblivosti zápästia stredne ťažkého stupňa a položke 410a ľahké obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu, teda následkov zranení žalobcu, ktoré sporoval žalovaný, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa k tvrdeniam žalovaného nijako nevyjadril, sporné skutočnosti a okolnosti neodstránil, nevysvetlil rozpor, na ktorý poukázal žalovaný, ktorý neakceptovanie náhrady za uvedené položky opieral o už uvedené odborné vyjadrenia č. 102/2019 z 26.03.2018, vypracované znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o. Uviedol, že žalobca sa obmedzil len na konštatovanie, že nedisponuje žiadnou zdravotnou dokumentáciou po dátume 11.07.2017. K vyvráteniu tvrdenia žalovaného žalobca už žiadne skutkové tvrdenia neuviedol a nepredložil ani žiadne dôkazy na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku sťaženia spoločenského uplatnenia za poškodenia hodnotené uvedenými položkami a ani na prípadné dôkazy neodkázal a dokazovanie v tomto smere nenavrhol.

26. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.500 Eur z dôvodu, že pri dopravnej nehode utrpel rozsiahle a závažné porania, v dôsledku ktorých bol počas ústavnej starostlivosti imobilný, v priebehu hospitalizácie bol jeho styk s blízkymi osobami a príbuznými v rozsiahlej miere obmedzený. Z dôvodu, že sa nemohol samostatne pohybovať, mu boli znemožnené každodenné úkony osobnej hygieny a starostlivosti, pri ktorých nutne potreboval pomoc nemocničného personálu, čo vyvolávalo u neho pocity nedôstojnosti. Po prepustení z nemocnice bol i naďalej v pohybe obmedzený vo vysokom rozsahu a jeho čiastočná mobilita bola zabezpečená iba pomocou invalidného vozíka. Bol odkázaný na starostlivosť svojich rodičov, osobitne matky, ktorá mu musela asistovať pri hygienických úkonoch a bežných činnostiach. Nebol schopný sám si zaobstaráť výživu, prezliekať sa a vykonávať všetky domáce práce, so všetkým potreboval pomoc inej osoby. Dopravná nehoda nepriaznivo zasiahla do jeho fyzickej a psychickej integrity a jeho právo na súkromie bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou v značnej miere porušené. V dôsledku dopravnej nehody došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostných práv.

27. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur ako dôvodný, nestotožnil sa s obranou žalovaného a jeho argumentáciou. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcdo 1/2016 zo dňa 31.07.2017 (rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 61/2017), podľa ktorého škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Pre účely tohto zákona treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým (po blízkej osobe, usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla) z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. sa vyžaduje extenzívna interpretácia pojmu škoda tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade pojmu škoda pre účely ZoPZP treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve. Zodpovednostný zákon bol totiž výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené t. č. platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie "ujmy alebo škody", či používa termíny "akákoľvek ujma alebo škoda" alebo "akákoľvek škoda". Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú aj nemajetkovú (tu por. napr. rozsudok SD EÚ zo 6. mája 2010 vo veci C-63/09 Axel Walz proti Clickair SA). Poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. ÚS 666/2016 ohľadne nemajetkovej ujmy vo vzťahu k povinnému zmluvnému poisteniu, podľa ktorého pojem "škoda" použitý v zákone č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom maximálne možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej úniovej regulácie. Povedané jednoduchou rečou, povinné zmluvné

poistenie vinníka dopravnej nehody má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zanikol úmrtím škodcu, uviedol, že povinnosť žalovaného odškodniť žalobcom prežívané útrapy vzniká extenzívnym výkladom podľa osobitného zákona a nezávisle popri povinnosti samotného škodcu t.j. zodpovednosť neprechádza zo škodcu na poisťovateľa. Závazok žalovaného je samostatný a nezávislý od záväzku škodcu, pričom povinnosť poisťovne odškodniť nárok zaniká iba v prípade, ak škodca svoj záväzok riadne splnil. Vo vzťahu k prípustnosti súbehu nároku podľa § 13 Občianskeho zákonníka a § 444 Občianskeho zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/65/2013, podľa ktorého ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodnenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného.

28. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie ustálil, že žalobca ako poškodený účastník dopravnej nehody, ktorú nezavinil, má voči žalovanému ako poisťovateľovi, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. V prejednávanej veci mal za preukázané (v konaní ani táto okolnosť nebola sporná), že konaním vodiča motorového vozidla prevádzkou, ktorého bola spôsobená dopravná nehoda, príčinou ktorej boli závažné zranenia žalobcu v dôsledku ktorých došlo k obmedzeniam žalobcu, došlo k porušeniu jeho práv, keď jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na súkromný a rodinný život. Mal za preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu zo strany poisteného žalovaného, teda k zásahu, ktorý bol objektívne spôsobilý prívodiť porušenie osobnostných práv žalobcu. Konštatoval, že posúdenie výšky nemateriálnej ujmy je závislé od úvahy súdu, pričom výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určovaná základnými zákonnými kritériami, a to závažnosťou vzniknutej ujmy a okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Len subjektívne pocity nie sú rozhodujúce, keď podstatné je i objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase, v tej istej situácii vnímala aj každá iná fyzická osoba. Kvantifikácia "odškodnenia" nemajetkovej ujmy neznamená bezhraničnú neobmedzenosť. Je potrebné vychádzať z individuálnych okolností prípadu a stretu práv postihnutej osoby a osoby, ktorá spôsobila neoprávnený zásah. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia je nevyhnutné preukázať, že iná forma morálneho zadosťučinenia sa nejaví ako postačujúca, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere. Zákon nestanovuje ani rámcové čiastky odškodnenia nemajetkovej ujmy a preto súd pri rozhodovaní musí prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Primeranosť zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu znamená, že nemôže ísť o zneužívanie tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Výška uplatneného zadosťučinenia, nemajetkovej ujmy teda musí byť primeraná, aby sa dosiahol účel kompenzácie a zároveň nesmie byť pre škodcu likvidačná.

29. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal súd prvej inštancie z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nijakým spôsobom nesporeoval. Uviedol, že žalobca bol v dôsledku zranení utrpených pri dopravnej nehode imobilný a neschopný sa sám o seba postarať, bol odkázaný na pomoc inej osoby, a to pri všetkých bežných životných úkonoch. Mal v sadre obe ruky a obe nohy, a teda mal za zrejmé, že jeho bežný život bol po nejakú dobu úplne obmedzený. V jeho možnostiach nebolo si zabezpečiť samému základné a bežné potreby ako samostatne prijímať potravu, ísť na toaletu a zabezpečiť si hygienu, obliekať sa a podobne. V jeho prípade bolo nutné, aby tieto základné úkony zabezpečoval počas hospitalizácie nemocničný personál a po prepustení do domáceho liečenia jeho matka resp. iná osoba. V dôsledku uvedeného život žalobcu sa po nejakú dobu výrazne zmenil a došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv. Mal za nepochybné, že takýto stav úplnej odkázanosti na pomoc inej osoby možno považovať za ujmu, ktorú by ako ujmu pocítovala takmer každá nezávislá dospelá fyzická osoba. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcom požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške 1.500 Eur bola primeraná a spôsobilá aspoň čiastočne zmierniť závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo a je primeranou a postačujúcou satisfakciou. Výška nemajetkovej ujmy priznanú žalobcovi v prejednávanej veci ani nepôsobí likvidačne pre žalovaného a

podľa názoru súdu prvej inštancie predstavuje štandardnú kompenzáciu zmiernenia ujmy žalobcu a jej priznanie v žiadnom prípade nie je prostriedkom bezdôvodného obohatenia sa žalobcu.

30. Žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5% p.a. od 05.05.2018 do zaplatenia z nároku uplatneného titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, keď ním ustáleným deň omeškania žalovaného so zaplatením náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia odôvodnil ust. § 11 ods. 6 písmeno a) a § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia a poistné plnenie je povinný poskytnúť do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie, uviedol, že žalobca si nárok na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia uplatnil u žalovaného podaním doručeným 19.01.2018 a teda mal za to, že žalovaný bol v omeškaní od 05.05.2018 (3mesiace a 15 dní). Žalovaný žalobcom ustálené omeškanie, uplatnené úroky z omeškania a ich výšku nesporel. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobe žalobcu v časti uplatneného príslušenstva vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej sumy 14.501 Eur (bolestného) od 05.05.2018 do zaplatenia a z priznanej sumy 954 Eur (sťaženie spoločenského uplatnenia) od 05.05.2018 do zaplatenia, keď žalovaný žalobcom uplatnené úroky z omeškania ani čo do výšky a uplatneného omeškania nijakým spôsobom nerozporoval a nenamietal. Uviedol tiež, že zo žiadnych listinných dokladov ani nevyplývalo, že by si žalovaný splnil zákonom uloženú povinnosť a oznámil žalobcovi v lehote 3 mesiace spôsob vybavenia jeho škodovej udalosti. Konštatoval, že strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. V prípade, že strana sporu si nesplní povinnosť tvrdenia, platí, že neuniesla bremeno tvrdenia. Strany sporu musia tiež svoje tvrdenie preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany predložiť resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo veci vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Za stavu, keď mal súd prvej inštancie za to, že žalobca preukázal dôvodnosť uplatneného nároku voči žalovanému na zaplatenie náhrady bolestného v sume 14.501 Eur s príslušenstvom, nároku na zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 954 Eur s príslušenstvom a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 Eur, žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobu žalobcu ako nepreukázanú v tejto časti zamietol.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, teda podľa pomerného úspechu žalobcu v spore, a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný pomerne, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34%. Uviedol, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy spolu vo výške 25.160 Eur (14.501 Eur + 9.159 Eur + 1.500 Eur). V konaní mal žalobca úspech v priznanej časti istiny vo výške 16.955 Eur (14.501 Eur + 924 Eur + 1.500 Eur) a žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 8.205 Eur, keď súd nárok žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v tejto časti zamietol. Úspech žalobcu predstavuje 67% a úspech žalovaného predstavuje 33% a teda celkový (čistý) úspech žalobcu predstavuje 34% (67% - 33%).

32. Uviedol tiež, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím.

33. O poplatkovej povinnosti žalovaného rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 7b písmeno b) Sadzobníka súdnych poplatkov s odôvodnením, že žalobca bol v konaní od platenia súdneho poplatku oslobodený podľa § 4 ods. 2 písmeno i, j zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a žalovaný od poplatku oslobodený nebol. Súd v konaní žalobe žalobcu vyhovel a preto s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 1.038 Eur, ktorý pozostáva z poplatku podľa Položky 1 písmeno a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 927 Eur teda zo sumy vo výške 6% z priznanej sumy náhrady škody 15.455 Eur (14.501 Eur + 954 Eur) a z poplatku podľa Položky 7b písmeno b) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 111 Eur, teda 66 Eur + 3% z výšky priznanej nemajetkovej ujmy 1.500 Eur. Súdny poplatok predstavuje sumu 1.038 Eur (927 Eur + 111 Eur).

34. Proti tomuto rozsudku podali prostredníctvom svojich právnych zástupcov odvolanie žalobca i žalovaný.

35. Žalobca napadol odvolaním II. výrok rozsudku, ktorým bol jeho žalobný nárok vo zvyšku, t.j. jeho nárok na náhradu SSU v rozsahu položiek č. 254, č. 351b/ a č.410a zamietnutý a v časti trov konania dôvodiac tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal ho v tejto napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a aj v tejto časti jeho žalobe vyhovieť a priznať mu aj plnú náhradu trov konania. Uviedol, že ošetrojúci lekár stanovil bodové ohodnotenie SSU na základe jeho lekárskeho správ od 17.12.2016 do 11.7.2017, ako aj na základe jeho osobného vyšetrenia, naproti tomu žalovaný v konaní predložil odborné vyjadrenie organizácie forensic.sk zo dňa 26.3.2019 č. 102/2019, v ktorom táto spochybnila obodované trvalé následky pri položke č. 410a s tým, že po termíne 11.7.2017 nemá žiadnu zdravotnú dokumentáciu, v ktorej by bola popísaná hybnosť členku, k položke č. 351c viedla, že z toho istého dôvodu sa k obodovaniu tejto položky nevie vyjadriť. On už však nemal žiadne ďalšie lekárske správy, čo poisťovní emailom zo dňa 22.2.2016 aj oznámil. Mal za to, že organizácia forensic.sk mohla svoje pochybnosti potvrdiť alebo vyvrátiť jeho osobným vyšetrením, čo neurobila, aj keď bol ochotný poskytnúť súčinnosť. Vzhľadom na túto existenciu dvoch protichodných záverov navrhol na pojednávaní pribrať do konania znalca z príslušného odboru, čo konajúci súd nepovažoval za adekvátne a preto si vyžiadala lehotu na zabezpečenie súkromného znaleckého posudku v zmysle §209 CSP a požiadal znalca O.. O. N., A.. o vypracovanie znaleckého posudku, ktorý vypracoval a stanovil položku č. 351b (obmedzenie pohyblivosti zápästia) a položku č. 410a (obmedzenie pohyblivosti pravého členkového kĺbu), čo aj vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (položky za identické trvalé následky, aké boli stanovené v lekárskom posudku). K takémuto záveru dospel znalec na základe rovnakej zdravotnej dokumentácie, akú mal k dispozícii ošetrojúci lekár a jeho osobného vyšetrenia. Poukázal na to, že dňa 12.9.2019 organizácia forensic.sk zaslala žalovanému email, v ktorom uviedla, že na to, aby sa mohla relevantne vyjadriť k znaleckému posudku, je potrebné vykonať jeho vyšetrenie, avšak nekontaktovala ho za účelom toho osobného vyšetrenia. Konštatoval, že žalovaný na pojednávaní predložil odborné vyjadrenie organizácie forensic.sk zo dňa 14.9.2019 č. 322/2019, v ktorom sa spochybňovala len položka č. 254 stanovená v znaleckom posudku, avšak nepredložil žiadne ďalšie odborné závery, ktoré by rozporovali stanovené položky 351b a 410a a súd prvej inštancie ich nepovažoval v znaleckom posudku za preukázané. Mal za to, že súd prvej inštancie sám posúdil obsah znaleckého posudku a vyhodnotil nesprávnosť zodpovedaných skutočností, za na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Uviedol, že stanovenie položiek č. 351b, č. 410a a 432b je podľa neho otázka, na ktorej zodpovedanie sú nevyhnutné odborné znalosti, t.j. jedná sa o odbornú otázku, ktorú môže zodpovedať a vyvrátiť len fundovaný subjekt. Poukázal na rozhodnutie NS ČR zo dňa 23.12.1980 sp.zn. Pls 3/1980 (R 1/1981) a nesprávnosť neakceptácie záverov znaleckého posudku súdom prvej inštancie podľa neho verifikuje aj rozsudok NS ČR zo dňa 28.3.2018 sp.zn.32Cdo 2197/2016, rozsudok NS ČR z 2.4.2001 sp.zn.22Cdo 1599/99, sp.zn. 25Cdo 583/2001.

36. V časti týkajúcej sa trov konania poukázal žalobca na ust. § 255 ods. 1 CSP a predchádzajúce ust. § 143 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že na výpočet bolestného a SSU boli potrebné odborné znalosti, t.j. zodpovedanie výšky jeho nároku záviselo od znaleckého dokazovania. Bol preto toho názoru, že mu náhrada trov konania v rozsahu 34 % nebola správne priznaná. Poukázal na to, že mu nebola priznaná náhrada trov konania v celej výške, avšak čo do základu nároku, bol práve on úspešný a výška plnenia závisela od odborných znalostí znalca. Napriek tomu, že súčasná právna úprava neobsahuje identické znenie pôvodného ust. § 143 ods. 2 OSP, podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku „môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti-určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť, priznané boli, však náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške. „Totožný právny záver vyplýva aj z odborného článku „Rekodifikácia civilného procesného práva: Trovy konania a ich náhrada“ publikovaného v Bulletin slovenskej advokácie, podľa ktorého „Princíp vyjadrený v § 142 ods. OSP bude uplatňovaný naďalej, a to na základe interpretácie všeobecného § 255 CSP v súlade s čl. 2 ods. 1, čl.3 ods. 1 a čl. 4 CSP., o čom svedčí aj dôvodová správa k CSP“ (Sedlačko, F. et.al.:Rekodifikácia civilného procesného práva: Trovy konania a ich náhrada. Bulletin slovenskej advokácie, 2016, č. 3 str. 4).

37. Žalovaný podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby žalobcu vo zvyšku a žiadal ho v napadnutých častiach zmeniť a žalobu žalobcu v časti nemajetkovej ujmy zamietnuť. Namietal, že súd prvej inštancie po tom, ako konštatoval jeho pasívnu legitimitáciu, sa s jeho argumentáciou ohľadom zániku nároku na nemajetkovú ujmu z dôvodu úmrtia vinníka pri samotnej dopravnej nehode vôbec nezaoberal a v rozhodnutí nevysporiadal, vo výsledku vec nesprávne právne posúdil, rozsudok považoval za zmätočný a nevykonateľný v časti úrokov z omeškania za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vzhľadom domáhania sa ochrany osobnosti podľa § 11 Obč. zák. podľa neho v zmysle rozhodovacej činnosti NS SR platí, že účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany), je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté a účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, je fyzická alebo právnická osoba, ktorý sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv. V danom prípade nemal za sporné, že pôvodcom neoprávneného zásahu do osobnostného práva žalobcu bol vinník ako fyzická osoba -pôvodca, subjekt zásahu. Žalobcovi tak vznikol nárok výlučne voči vinníkovi. Pokiaľ by teoreticky pripustil, že nárok spadá aj pod rozsah krytia podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení, potom by mal vinník ako poistený v zmysle § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Následne by potom v zmysle § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení platilo, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Mal za zrejmé, že vo všeobecnosti platí, že nárok z titulu zásahu do osobnostného práva existuje výlučne len jeden, a to voči vinníkovi ako priamemu pôvodcovi zásahu, ktorý sa dopustil porušenia § 11 Obč. zák. Plnenia vzniknutého nároku sa podľa neho môžu poškodení už domáhať ako voči vinníkovi, tak aj voči poisťovateľovi, a to buď individuálne alebo voči obidvom naraz, pričom plnenie môžu dostať iba raz a to by platilo v prípade, pokiaľ by nárok ak taký existoval, čo vzhľadom na konkrétny skutkový stav, keď vinník zomrel pri dopravnej nehode, ktorú zavinil, podľa žalovaného neplatí. Bol toho názoru, že fyzická osoba môže uplatniť niektoré z nárokov uvedených v § 13 Obč. zák., ak je tu subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah do osobnosti. Povinnosť poskytnúť zadostučinenie podľa ust. § 13 Obč. zák. je osobne spätá s osobou, ktorá sa dopustila neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, takže má osobný charakter, a preto zaniká smrťou takejto osoby. Poukázal na rozhodnutia NS ČR z 27.9.2005 sp.zn. 30Cdo 1051/2005, Vrchního súdu v Prahe zo 6.4.1995 sp.zn. 1Co 338/1994, NSSR zo 16.4.2012 sp.zn. 3Cdo 126/2011, NSSR z 30.4.2009 sp.zn. 1MCdo 8/2007, NSČR sp.zn. 21Cdo 5015/2008. Mal za to, že by bol povinný za vinníka plniť v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení, pokiaľ by táto povinnosť existovala, aj u osoby samotného vinníka, resp. pokiaľ by takáto povinnosť prešla na inú osobu v dôsledku dedenia. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto povinnosť by mal vinník len za svojho života a jeho úmrtím došlo bez ďalšieho k jej zániku, t.j. k zániku nároku, nemožno vyvodiť záver iný, ako ten, že pokiaľ zanikol nárok ako taký, logicky zanikla aj povinnosť plniť, a to aj z jeho strany, keďže žiadnym spôsobom, ani zákonom, ani súkromnoprávnym úkonom, nedošlo k prevodu alebo prechodu nároku zo zomrelého vinníka na neho. Vytýkal súdu prvej inštancie, že tejto jeho argumentácii na rozdiel od požiadavky na dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe NS SR sa súd prvej inštancie nevenoval a považoval ho v tomto smere za arbitrárny a nepreskúmateľný.

38. Žalobca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalovaného považoval tieto jeho tvrdenia za argumentačne neudržateľné a poukázal na svoje stanovisko, v ktorom sa s nimi vysporiadal. Uviedol, že povinnosť žalovaného odškodniť mu prežívané útrapy vzniká extenzívnym (eurokormfným) výkladom podľa osobitného zákona, a to nezávisle popri povinnosti samotného škodcu, t.j. zodpovednosť neprechádza zo škodcu na poisťovňu, ale povinnosť odškodniť poškodeného vzniká poisťovni priamo. Záväzok žalovaného je samostatný a nezávislý od záväzku škodcu, čo verifikuje rozsudok NS SR o dňa 1.5.2011 č.k.3Cdo 38/2005 (R24/2011). Bol toho názoru, že súd prvej inštancie správne posudzoval a odôvodnil priznaný mu nárok na nemajetkovú ujmu s poukazom na prax najvyšších súdnych autorít. Poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 29.7.2008 sp.zn. 6Cdo 201982017, v ktorom sa konštatovalo, že.. "príslušné ustanovenia smerníc Rady 72/166/EHS z 24.4.1972, Rady 84/5/EHS z 30.12.1983, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11.5.2005a tiež Rady 90/232/EHS zo 14.5.1993) o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti z škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy..."

Za rozhodnutie, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy označil rozhodnutia ESD C-22/12 vo veci Haasová a Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS474/2016, i rozhodnutia, na ktoré toto rozhodnutie odkazujú, t.j. III.ÚS 646/2015 I.ÚS206/2015), ako aj aktuálne rozhodnutie NS SR sp.zn. 6MCdo 1/2016.

39. Žalovaný vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu konštatoval, že jeho obsah žiadnym právne relevantným spôsobom jeho argumentáciu ohľadom zániku osobnostného nároku na náhradu majetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu úmrtia pôvodcu zásahu neoslabuje. Práve naopak v zmysle predmetného vyjadrenia jeho povinnosť ako poisťovateľa je plniť za poisteného, pričom v tomto konkrétnom prípade takáto osoba vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch neexistuje (tento nárok, resp. záväzok neprešiel vzhľadom na osobnostný charakter na žiadnu osobu).

40. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§379, §380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nebolo potrebné dopĺňať ani zopakovať (§385 ods. 1 CSP), rozhodol postupom podľa § 376 ods. 1 CSP v spojení s § 219 os. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

41. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

42. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

43. Súd prvej inštancie vykonal vo veci samej dostatočné dokazovanie, výsledky ktorého správne právne a skutkovo vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a s jeho odôvodnením sa aj odvolací súd v stotožnil (§387 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zameril na skonštatovanie správnosti a odvolacie námietky sporových strán. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd zaoberal aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie a s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalovaného a žalobcu (§ 387 ods. 3 CSP).

44. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie po tom, ako konštatoval jeho pasívnu legitímáciu, sa s jeho argumentáciou ohľadom zániku nároku na nemajetkovú ujmu z dôvodu úmrtia vinníka pri samotnej dopravnej nehode vôbec nezaoberal a v rozhodnutí nevysporiadal, vo výsledku vec nesprávne právne posúdil, rozsudok považoval za zmätočný a nevykonateľný v časti úrokov z omeškania za sťaženie spoločenského uplatnenia. V danom prípade nemal za sporné, že pôvodcom neoprávneného zásahu do osobnostného práva žalobcu bol vinník ako fyzická osoba -pôvodca, subjekt zásahu. Žalobcovi tak vznikol nárok výlučne voči vinníkovi. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto povinnosť by mal vinník len za svojho života a jeho úmrtím došlo bez ďalšieho k jej zániku, t.j. k zániku nároku, nemožno podľa neho vyvodiť záver iný, ako ten, že pokiaľ zanikol nárok ako taký, logicky zanikla aj povinnosť plniť, a to aj z jeho strany, keďže žiadnym spôsobom, ani zákonom, ani súkromnoprávnym úkonom, nedošlo k prevodu alebo prechodu nároku zo zomrelého vinníka na neho. Vytýkal súdu prvej inštancie, že tejto jeho argumentácii na rozdiel od požiadavky na dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe NS SR sa súd prvej inštancie nevenoval a považoval ho v tomto smere za arbitrárny a nepreskúmateľný.

45. Povinné zmluvné poistenie je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Povinnosť poistenia motorového vozidla pre prípad škody spôsobenej jeho prevádzkou tretím osobám je zakotvená v zákone č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Tento zákon upravuje najmä určenie osôb, ktoré majú povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie, rozsah krytia poistenia a limity poistného plnenia. Predmetom úpravy je aj priamy nárok poškodeného voči poisťovni. Povinné zmluvné poistenie sa neviaže na konkrétnu osobu, ale vzťahuje sa na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Uzatvorením povinného zmluvného poistenia prenáša poistený zodpovednosť za úhradu vzniknutej škody na poisťovňu. Povinné zmluvné poistenie bolo zavedené za účelom ochrany obetí dopravných nehôd. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu

škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody, a to bez ohľadu na to, či škodca (vinník nehody) zomrel.

46. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

47. V súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním na Slovensku bola predložená Európskemu súdnemu dvoru (ESD) v Luxemburgu prejudiciálna otázka ohľadom výkladu ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení. ESD o prejudiciálnej otázke rozhodol dňa 24. októbra 2013, kedy bol vydaný rozsudok v znení, že jednotlivé ustanovenia smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Práve smernice ako typová kategória predpisov sekundárneho práva sú (na rozdiel od nariadení) typické absenciou priamej uplatniteľnosti voči fyzickým osobám a právnickým osobám v jednotlivých členských štátoch. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva o fungovaní EÚ“) je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. A keďže zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z § 11 a 13 Občianskeho zákonníka, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice. V praxi súdov sa tak ustálil výklad ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení a poskytol priestor pre uplatňovanie nárokov v podobe nemajetkovej ujmy. Aj Najvyšším súdom SR prijatý judikát R 61/2018 je výsledkom ustálenia právneho názoru najvyššej súdnej inštanície všeobecného súdnictva na otázku pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

48. Preto odvolacia námietka žalovaného spočívajúca v tvrdení o nedostatku jeho pasívnej legitímácie nebola v predmetnej veci dôvodná. Odvolací súd sa tiež stotožnil aj s výškou súdom priznanej nemajetkovej ujmy.

49. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťažením spoločenského uplatnenia je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebavzdelávania. Sťaženie spoločenského uplatnenia môže spočívať v obmedzení alebo úplnej strate možnosti voľby povolania alebo účasti na iných formách spoločenského uplatnenia (šport, kultúra, politika). Sťaženie spoločenského uplatnenia môže obmedzovať plnohodnotný osobný život poškodeného.

50. Náhradu poskytuje osoba povinná podľa osobitných predpisov (ďalej len „poskytovateľ náhrady“) Pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Podmienkou úspešného uplatnenia náhrady u poskytovateľa náhrady je vypracovanie lekárskeho posudku s bodovým ohodnotením bolesti alebo sťaženia spoločenského uplatnenia. Z lekárskeho posudku musí byť zrejmé, na základe akých skutočností posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu bodov.

51. Žalobca v odvolaní namietal nepriznanie mu nároku na náhradu SSU v rozsahu položiek č. 254, č. 351b/ a č.410a dôvodiac tým, že súd prvej inštanície dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. odborné vyjadrenie organizácie forensic.sk zo dňa 26.3.2019 č. 102/2019, v ktorom táto spochybnila obodované trvalé následky pri položke č. 410a s tým, že po termíne 11.7.2017 nemá žiadnu zdravotnú dokumentáciu. Konštatoval, že žalovaný na pojednávaní predložil odborné

vyjadrenie organizácie forensic.sk zo dňa 14.9.2019 č.322/2019, v ktorom sa spochybovala len položka č. 254 stanovená v znaleckom posudku, avšak nepredložil žiadne ďalšie odborné závery, ktoré by rozporoval stanovené položky 351b a 410a a súd prvej inštancie ich nepovažoval v znaleckom posudku za preukázané.

52. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobný nárok žalobcu vo zvyšnej časti nemal za preukázaný a v tejto časti jeho žalobu zamietol. Právne závery primerane vysvetlil a presvedčivo odôvodnil nedôvodnosť celého uplatneného nároku. Z jeho odôvodnenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o priznaní nároku a jeho rozsahu ohľadom sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forensic.sk, Inštitútu forezných medicínskych expertíz, s.r.o., čo vo svojom odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj uviedol, preto nie je opodstatnené tvrdenie žalobcu, že súd prvej inštancie sám posúdil obsah znaleckého posudku a vyhodnotil nesprávnosť zodpovedaných skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti, že stanovenie položiek č. 351b, č. 410a a 432b je otázka, na ktorej zodpovedanie sú nevyhnutné odborné znalosti, t.j. jedná sa o odbornú otázku, ktorú môže zodpovedať a vyvrátiť len fundovaný subjekt. Pri znalcom hodnotenej položke 254- vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy tak vychádzal zo záveru uvedenej znaleckej organizácie, že bodové ohodnotenie položky 254, pod ktorou sa odškodňujú duševné poruchy, bolo vypracované nepríslušným lekárom, traumatológom, čo je však vo výlučnej kompetencii psychiatra a tiež, že podľa predloženej dokumentácie žalobca ani psychiatrické, prípadne psychologické vyšetrenie ani neabsolvoval, neboli u neho zaznamenané žiadne príznaky duševných porúch a nebolo možné u žalobcu konštatovať sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných porúch, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s úrazom pri dopravnej nehode zo dňa 17.12.2016. Sám znalec v znaleckom posudku k tejto položke uviedol, že nie je explicitne definované ako sa má položka č. 254 vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy aplikovať, aplikácia je ponechaná na úvahu znalca alebo posudzujúceho lekára. Podľa jeho skúseností veľká väčšina poškodených po ťažkých úrazoch t.j. úrazoch, pri ktorých je potrebná bolestivá forma liečby, operačná liečba, pri úrazoch, pri ktorých poškodení pociťujú výraznejšie bolesti a strávia dlhší čas v nemocničných zariadeniach, má nejakú formu psychických následkov. To však nemožno považovať za dostačujúce pre priznanie nároku žalobcu a nepreukazuje to jeho vážne duševné poruchy v dôsledku dopravnej nehody. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že jednak tieto duševné poruchy u žalobcu neboli preukázané, museli by byť diagnostikované lekárom psychiatrom a muselo by ísť o vážne duševné poruchy majúce nepriaznivý dosah na spoločenské uplatnenie. K hodnotenej položke 351b obmedzenie pohyblivosti zápästia stredne ťažkého stupňa a položke 410a ľahké obmedzenie pohyblivosti členkového kĺbu, súd prvej inštancie vzhľadom na odstránenie rozporov sa pri rozhodovaní oprel o stanovisko znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút forezných medicínskych expertíz, s.r.o., takže neprehodnocoval stanovisko znalca sám a s jeho záverom, že sťaženie spoločenského žalobcu v dôsledku dopravnej nehody pri týchto položkách nebolo jednoznačne preukázané, sa odvolací súd stotožnil. Preto odvolacie námietky žalobcu v časti nepriznania mu uplatneného nároku aj ohľadom uvedených položiek, v ktorej časti bola jeho žaloba zamietnutá, nepovažoval za dôvodné.

53. Súd prvej inštancie žalovanému správne uložil aj poplatkovú povinnosť v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

54. Odvolací súd tak rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vo vyhovujúcom a zamietajúcom výroku vo veci samej a v časti uloženia poplatkovej povinnosti žalovanému ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

55. Za dôvodnú považoval odvolací súd odvoláciu námietku žalobcu v časti nároku na náhradu trov konania. Napriek tomu, že súčasná právna úprava neobsahuje identické znenie pôvodného ust. § 143 ods. 2 OSP, podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku „môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej

výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) tak treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.

56. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 389 ods. 1 písm.c/ CSP zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§391 ods. 1 CSP), v ktorom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

57. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C.s.p.).